

GEESTELIJK CONTACT MET ANDERE WERELDEN

16 augustus 1957

Goedenavond vrienden,

Aan het begin van deze bijeenkomst, die ietwat laat en rumoerig begonnen is, moet ik u erop wijzen, dat wij niet alwetend of onfeilbaar zijn. Dan is dit iets, waarvan ik hoop, dat u er goede nota van zult nemen. Dan heb ik voor vanavond een kleine verandering van programma aan te kondigen. Helaas kunnen wij niet de gastspreker, die hedenavond het woord tot u zou richten, onmiddellijk bereiken. Het volgende wordt dus gedaan: genoemde spreker, een levend wezen, maar niet levend hier op aarde, zal vanuit een contemplatie- of trancetoestand, - via onze bemiddeling - trachten om het medium te bereiken en zo zijn gedachten weer te geven. Een dergelijke verbinding vraagt natuurlijk wel enige zorg. Je moet eerst een line-test maken. Je moet eerst weten, of de zaak ook werkelijk klopt. Zover zijn wij op het ogenblik nog niet. Het kan haast elk moment zover zijn, dat wij zeggen kunnen, dat wij contact kunnen krijgen, maar tot die tijd zullen wij dan eerst maar een deel van het programma nemen, dat anders op de tweede plaats komt, n.l. uw eigen onderwerp: Geestelijk contact met andere werelden.

Wanneer wij spreken over geestelijk contact, dan moeten wij goed begrijpen, dat dit contact ligt op een niveau, dat ver ligt boven het zuiver stoffelijke. De gedachtewereld is een wereld, die gehele begrippen en begripcomplexen in praktisch één moment als een soort van beeld, met reuk, geluid en al wat er bij hoort, weet over te brengen. Op een dergelijke manier kunnen wezens, die van dezelfde wereld komen, elkaar in zeer korte tijd, en zeer volledig verstaan en zeer volledig verstaan (begrijpen?).

Wanneer echter nu de stoffelijke achtergrond een andere is wordt het moeilijker. Want nu kunnen niet meer gebruikt worden de zuiver naturalistische beelden. M.a.w. het is niet voldoende je eigen indrukken aan die ander mee te delen om daar dan ook meteen een begrip van te verwachten. Je moet je eigen gedachten zeer zorgvuldig gaan onderzoeken en pas, wanneer dat gebeurd is, heb je de mogelijkheid, dat je met die uitgelezen gedachten ongeveer begrip krijgt bij je partner, die op een andere wereld woont.

Verder zou ik u er aan willen herinneren, dat "geest" praktisch – niet helemaal, maar praktisch - geen afstand kent. Geestelijk is het dus mogelijk voor u om met één enkele sprong midden tussen de sterren te staan. Dat kan ieder ander ook. En wanneer u weet naar welke van die sterren u wilt gaan, is het zelfs mogelijk om ook deze te benaderen. Maar hebt u wel begripsvermogen voldoende om alles daarvan te begrijpen? Over het algemeen niet. Slechts degenen, die door aanschouwing, lering, misschien dank zij ook een hoop theorieën, een beeld gekregen hebben van die wereld, kunnen binnen deze bestaande opvattingen, alle gebeuren gaan duiden wat zij daar waarnemen. Zo zal altijd blijken, dat als wij geestelijk verkeren tussen twee werelden, bestaande stoffelijke werelden, een zekere reserve in acht moet worden genomen. Het is juist deze noodzaak - om reserve in acht te nemen dus - die ons ertoe heeft gebracht om hier deze gastspreker van hedenavond uit te nodigen. Dat is ook de reden, dat een van onze sprekers als tussenschakel dient, zodat u wel de woorden te horen krijgt van die ander, maar niet zijn persoonlijkheid ziet uitgedrukt; dat is helaas niet mogelijk.

Wanneer wij ons nu verder trachten te realiseren, wat de band kan zijn tussen twee werelden, dan moeten wij altijd voor ogen houden, dat deze belangennorm stoffelijk moet zijn. Geestelijk bestaat geen behoefte tot contact tussen twee werelden, alleen tussen geest en geest. Bij een contact tussen geest en geest echter kan, gezien de abstracte begrippen, die voor de geest werkelijkheid worden, het werkelijk belangrijke onmiddellijk worden gezegd. Het is dus daar waar je een stoffelijke benadering krijgt, dat de grote moeilijkheden gaan rijzen.

Nu zal men zich afvragen, hoe komt het dan, dat zo zelden nog openbaringen zijn opgevangen van wezens, die stoffelijk buiten onze eigen wereld bestonden? Er zijn heel veel mediums en profeten geweest, die heel eigenaardige dingen hebben gezegd, heel eigenaardige lezingen hebben gehouden. Zij werden daarbij heel vaak geïnspireerd, niet door een begrip, dat in het rijk van de geest behoorde, maar door stoffelijke opvattingen omtrent moraal e.d. uit een andere stoffelijke wereld. Dat dit niet zo erkend is geworden, is ook begrijpelijk. Tot voor kort was er

praktisch geen aanleiding tot een dergelijk contact. Ja, in het verre verleden, toen is het ook eens geweest. En niet alleen geestelijk, maar zelfs geestelijk en stoffelijk een tijd lang. Daarna is de aarde stil geworden. De mensheid, thans de leidende tak van aardbewoners, is zo langzaam maar zeker uit de barbaarse omstandigheden opgegroeid tot een maatschappij, die vanuit een hoog ontwikkeld geestelijk standpunt - en dat je moet hebben, wil je dit contact kunnen leggen - niet veel meer betekende dan een mierenhoop, misschien een bijenkorf.

Wanneer nu dat contact op vele verschillende manieren gelegd wordt - en dat wordt niet alleen door ons eens een keer tot stand gebracht, maar men probeert dit ook al direct te doen - dan gebeurt dit, omdat de aarde op het ogenblik op de grens staat van een reeks toestanden en gebeurtenissen, die de aarde, stoffelijk ook, belangrijk maken voor de bewoners van die andere wereld. De voortdurende verhoging van radioactiviteit, die naar buiten toe een grotere invloed heeft dan u zich binnen de atmosfeer voor kunt stellen; de dreiging, dat de aarde door een verandering van haar eigen toestand de loop in het zonnestelsel zal storen; de pogingen van de mens om voor het eerst, sedert zeer lange tijd, de grensgordel van dodelijk meteorogruis te doorbreken en het heelal in te gaan; dat alles samen maakt het begeerlijk, dat er een contact komt tussen twee werelden.

Hoe doe je dat het beste? Waarschijnlijk door elkaar je gedachten toe te zenden. De gedachten zullen op aarde heel vaak gevormd worden door de belangstelling van degenen, die zich bezig houden met deze problemen. Iemand, die zich bezig houdt met fantastische verhalen en daar werkelijk in op gaat, zal geneigd zijn, onderbewust (onbewust?), de ontvangen impulsen in termen van deze dramatische romantiek om te zetten. Een nuchterling zal proberen die andere wereld weg te redeneren, want hij gelooft niet in wezens op andere werelden en probeert dus onbewust een andere bron aan te geven, etc. Het is juist om zoveel misvattingen uit te sluiten, dat wij dat contact leggen door middel dus van geest. Nu gaat dat contact vanavond zo. U merkt, ik praat over vanavond. Het is voor ons ook een groot gebeuren en een zeker experiment.

De gedachten van iemand, die elders in de stof leeft, worden niet stoffelijk uitgezonden, maar de geest treedt uit. Op dit vlak kan zij, als gelijkwaardige, andere geesten ontmoeten, ook geesten, die niet tot haar eigen wereld behoord hebben. Zij kan hoofdgedachten en denkbeelden daar uitdrukken op een zodanige manier, dat zij voor die geest volledige begripbaar zijn. De bijkomende omstandigheden, die geprojecteerd worden, en die berusten op zuiver stoffelijke voorstellingen, zullen dan waarschijnlijk wat omgevormd zijn, wat onjuist. Dat neemt niet weg, dat de kern van de zaak dus onmiddellijk en zuiver en juist wordt doorgebracht (doorgegeven). Daar gaat het ons vanavond om.

Ik krijg zojuist de waarschuwing, dat van onze en ook de andere kant al contact is gemaakt, geestelijk dus, en wij dus verder kunnen gaan met het contact aan u door te geven. Nu zal het u niet mogelijk zijn aan deze spreker vragen te stellen. De mogelijkheid daartoe hebben wij nog niet gevonden. Maar wij zullen wel gaarne uw vragen over dit onderwerp beantwoorden, nadat deze spreker is weggegaan. Daarna zullen wij dan kort pauzeren. Ik dank u dus voor uw aandacht, die u mij dit ogenblik hebt gegeven, maar verzoek vooral uw aandacht voor hetgeen u thans te horen krijgt. Goedenavond.

Goedenavond, vrienden. Wat nu volgt, geef ik onmiddellijk door uit geestelijk inhoud van een spreker, die op het ogenblik op een planeet binnen uw zonnestelsel zich in trance bevindt. Ik zal proberen de termen wat te veranderen, opdat zij niet te melodramatisch zullen klinken. "Gegroet, aardmensen", zou ik in dit geval willen veranderen in "Goedenavond", en van hieruit zal ik zo goed mogelijk volgen, wat deze spreker wil zeggen.

Goedenavond,

Wij weten, dat u, mensen op aarde, u bij wijlen bezig houdt met de vraag, of elders levende wezens in het heelal bestaan. Er zijn veel planeten, die bewoond worden en deze planeten kennen vele verschillende graden van ontwikkeling. De planeten van uw eigen zonnestelsel zijn ten dele bevolkt met de overblijfselen van een grote en oude beschaving.

Wij zijn in staat ons door de ruimte te bewegen met ruimtevoertuigen en kunnen zo nodig ook stoffelijk uw aarde benaderen. De geschiedenis van mijn volk echter heeft de nadruk gelegd op geestelijke ontwikkelingen, die ons door de Grote Leraar en Verlosser (naam niet omzetbaar) werd(en) geleerd te zijn de weg naar alle bereikingen.

Geestelijk uw oudere broeders zijnde hebben wij met bezorgdheid de laatste tijd de ontwikkelingen op aarde gade geslagen. Er bestaan verschillende mogelijkheden, die echter alle voor ons, gezien uw huidige ontwikkeling en standpunt, onaanvaardbaar zijn. Wij doelen hierbij

niet alleen op het gevaar van atoomexplosies, maar ook op het gevaar van een verandering van de menselijke mentaliteit.

In de hoop, dat wij deze wereld kunnen helpen, zullen wij langs vele wegen trachten op uw wereld veranderingen tot stand te brengen. Wij zullen dit o.m. door de geleide kracht van de gedachteprojectie, waarvan ons volk vele meesters kent. Daarnaast zullen wij, indien het werkelijk noodzakelijk blijkt, ook in stoffelijke vorm ingrijpen, zo nodig met de ijzeren vuist, kan men het best zeggen.

Om echter op deze wereld iets van ons denken bekend te maken, zullen wij, langs de wegen ons hiervoor ter beschikking staande, delen van de oude leringen van ons volk trachten mede te delen. Zoals u, kennen wij een geloof in God. De gedachte van eenheid van alle dingen in die God is ons niet vreemd. Alle krachten kunnen elkaar beïnvloeden, werd ons geleerd. De geest, die leeft in de mens, heeft vermogens, die mits juist gebruikt, onderling begrip en eenheid zullen bevorderen.

Als eerste stelregel geldt ons: hoe uw handelen ook mag zijn onder invloed van de noodzakelijkheden, te allen tijde zult u handelen uit zuivere liefde tot de naaste. Naarmate u meer aan kennis en macht bezit, zult u zich sterker achten t.o.v. alle leven. Zij, die zich laten begoochelen door getallen en nummers, zijn dwazen. Aantal betekent niets, inhoud betekent werkelijke waarde. Wie de werkelijke waarde van de dingen zoekt, kan bereiken. Deze wijsheden zijn de grondslagen van ons volk en zijn ook tevens de grondslag van de wijze, waarop wij ons voortbewegen en verplaatsen, zowel als van de wijze, waarop wij ons zullen gedragen tegenover andere volkeren en planeten.

Wij waarschuwen de mensen op aarde voor het volgende. Onze waarnemingen hebben uitgemaakt, dat er op de zon nog enige felle explosies zullen volgen in het nu komende jaar. Deze explosies brengen met zich grote onregelmatigheden in klimaat, grote onregelmatigheden ook in uitwerking van aardspanningen, (al) dus... interpreterende, wordt gewaarschuwd voor verdere onregelmatigheden van klimaat, mogelijkerwijze gepaard gaande met aard- en zeebevingen. Ofschoon wij alles doen om de gevolgen daarvan, zowel voor uw planeet als de zusterplaneet, dichter bij de zon, waar enkelen van ons leven, te verminderen, vrezen wij, dat het niet mogelijk is, de gevolgen van deze grote krachttuitstralingen geheel te niet te doen. Wanneer de mens op aarde alle middelen, ook de zeer geestelijke belangrijke middelen waarover hij beschikt, zal richten op het voorkomend verhelpen van de de te verwachten storingen, zullen de aantallen door mensen veroorzaakte ongelukken, afnemen. Daarnaast menen wij, dat, daar wij zo nodig ook stoffelijke hulp zullen bieden, te voorkomen is, dat te zware tol van de aarde wordt geëist. Maar wanneer de mensen in onderlinge haat en strijd met gedachten van onmin in deze periode verder leven als tot nu toe, zal het voor ons zeer moeilijk zijn enige hulp te bieden, daar vele van de op aarde gebruikelijke denkwijzen voor ons zeer afstotend zijn.

Ik geef u daarom nog de volgende lering, die, naar mijn broeders en ik hopen, zal worden verstaan, voor wat zij is. Het leven is het werkelijke bestaan van de geest. De wetende geest kan zich voortdurend en te allen tijde bevoertuigen, zoals zij dit zelf wenst. Uw stoffelijk leven en bestaan is van minder belang dan uw geestelijk bewustzijn. Om op deze aarde, in deze periode tot goede resultaten te komen, zult u dus te allen tijde moeten onthouden, dat, wat de geest wil, tot werkelijkheid wordt. Uw eigen wil, de wijze, waarop u ze gebruikt, zal bepalen wat u bent en wat u kunt worden.

Om te weten, wat de juiste weg is, waarschuwen wij u voor het volgende. Wie zichzelf beklagt, vermindert zijn eigen waarde en mogelijkheden. Wie anderen daadloos beklagt, vermindert daarmee ook de mogelijkheden, die hijzelf heeft. Wie echter zonder zichzelf te beklagen kan aanvaarden, wat gegeven wordt en leert ...- de juiste vertaling zou zijn: telepatisch luisteren, maar dat past op aarde niet... - innerlijk toe te horen, zal de stemmen, die ook mechanisch versterkt in de naaste toekomst telepatisch naar uw wereld zullen worden afgezonden, leren verstaan. Zij, die de stem verstaan zullen, en daarnaar handelen, zullen zich en anderen veel leed kunnen besparen en daardoor voor zichzelf en de wereld een volgende trap van beschaving in kunnen luiden.

Het is zeer moeilijk, vrienden, om deze concepten allemaal te vertellen, maar ongeveer de laatste woorden... onze zielen zijn met u en sterken u, maar kunnen niets betekenen, wanneer u ze niet voedt met uw kracht, zodat wij in eenheid met de Schepper gezamenlijk kunnen komen tot een... bewustwording. Einde boodschap.

Ik ben bang, dat ik als vertaler nog geen goed figuur sla. Ik zou bv. niet in uw U.N.O. passen. Maar ik mag misschien mijn eigen commentaar eraan verbinden. Per slot van rekening heb ik de beelden ontvangen, die ik heb geprobeerd in woorden onder te brengen.

Deze wezens zijn ten dele van mensachtige vorm, ten dele van andere vorm. Maar hoe zij ook zijn, zij houden zich zeer intens met uw wereld bezig. Ook al, omdat zij op het ogenblik een zekere stoffelijke bedreiging betekent en gelijktijdig een geestelijke uitdaging. Ze proberen u a.h.w. te benaderen en zullen proberen - ik durf niet te zeggen op precies welke manier, wat ik zag als beeld deed mij denken aan een soort van grote zwevende zandloper, die iets uitzendt - schijnbaar om de gedachtenstromen op deze wereld te beïnvloeden. Of zij daarin slagen kunnen, weet ik niet. Ik ben volkomen eerlijk. Ik weet niet, in hoeverre ze daarin zullen slagen, maar ik weet wel, dat het geprobeerd wordt en dat het belangrijk is. Ik weet, dat deze wezens op een geestelijk ander peil staan dan de wereld. Laten wij ons niet vergissen en zeggen "hoger", dat denken ze wel, maar dat hoeft lang niet zo te zijn.

Hun hele geestelijke bewustwording is in een andere richting gegaan. Uit de beelden die ik heb opgevangen heb ik gezien dat hier bij deze wezens geestelijke krachten, telepathie e.d. zijn opgevoerd tot de uiterste perfectie. Hun technische vooruitgang berust daarentegen op geheel andere principes dan u kent. In ieder geval hebben zij geestelijk veel grotere capaciteiten en kennis en zoals degene, waarvan wij getracht hebben een vleug door te geven, kunnen wij zeggen, dat er wezens zijn, die inderdaad ver staan boven de doorsnee aardmensen, maar ik wil niet zeggen, dat zij allen zo zijn.

De waarschuwing, die zij geven, heeft ongetwijfeld enige reden van bestaan. Ook wij nemen aan, dat de mogelijkheid tot een dergelijke ramp bestaat, ofschoon wij dat niet zo intens (doen) als deze andere stoffelijke wezens klaarblijkelijk doen. Zij hebben echter mogelijkheden tot waarneming, die beter zijn dan de uwe, daar zij een deel van hun waarneming kunnen doen van buiten een atmosfeer; iets, wat dus veel grotere mogelijkheden geeft.

Wat wij deze avond hebben gedaan, is een proefneming geweest. De "andere" heeft n.l. de wens te kennen gegeven voortdurend met u in contact te kunnen zijn. Wij menen, dat dat te ver zou gaan. Aan de andere kant willen wij toch graag proberen hen regelmatig, eens per drie maanden bv., die gelegenheid te geven. Ik hoop, dat u het daarmee eens bent. Ook zou ik u willen waarschuwen, dat u niet alle boodschappen, die zij zullen geven, moet beoordelen aan deze eerste, daar onze samenwerking op de duur mogelijkerwijze een betere en zuiverder vertaling mogelijk maakt, dan ons op het ogenblik is gelukt. Ik heb nu eenmaal deze gedachtenbeelden ondergaan en ik kan misschien makkelijker antwoorden dan iemand anders. Zijn er nog vragen?

Vraag: Van welke planeet zijn deze wezens?

Antwoord: De beelden, die wij thans hebben ontvangen, kwamen van Mars en wel van tamelijk dicht bij een van de polen. Maar dat neemt niet weg, dat dezelfde verbindingen zouden kunnen worden gelegd met Venus en ook met enkele andere hemellichamen nog. Dat wij deze proef juist zo hebben genomen is het resultaat van de afstand Aarde - Mars die voor ons op het ogenblik, om te werken, betrekkelijk gunstig ligt, daar de stralingsstoringen, die daar optreden, nog niet belangrijk zijn. Bij Venus zijn op het ogenblik meer kosmische stralingen, die voor ons toch ook wel enige moeilijkheden kunnen betekenen door hun hoogfrequentie en intensiteit.

Vraag: U vertaalt dit alles. Is het een aparte taal, die u onmiddellijk om moet zetten in het Nederlands?

Antwoord: Neen, het zijn gedachtebeelden. Stelt u zich voor, dat u ergens beelden te zien krijgt ergens uit de Congo en dat u die moet omzetten in woorden, die onmiddellijk toepasselijk en begrijpelijk zijn voor mensen die in Nederland wonen. Dan wordt het moeilijk om een bepaald soort boom juist te omschrijven. Dan wordt het wat vager. Vooral, wanneer het geloof en ideeën van zo'n volk erbij te pas komen, dan wordt het heel erg moeilijk om het zo uit te drukken, dat het niet belachelijk, of overdreven gaat schijnen en toch de inhoud ervan redelijk wordt medege-deeld. Dat was de moeilijkheid, waarmee ik te worstelen had.

Vraag: Hoe kunnen die beelden ons bereiken? Het is een soort telepathie, dus een onbewuste zekerheid van een bewustwording?

Antwoord: Wanneer er hier gesproken wordt over het uitzenden van telepathische beelden, dan moet u zich dat als volgt denken: Er zijn bepaalde velden die biologische invloeden kunnen verwekken. De mens, wanneer hij intens denkt, genereert een dergelijk veld rond zich en krijgt daardoor gelijkkluidendheid met gedachten van anderen. Wanneer dat bewust geschiedt door

onderling afstemmen, dan noemt men dit telepathie. Wanneer ik de kracht die dragend is voor een dergelijke gedachteninvloed kunstmatig zou kunnen opwekken en versterken, dan zou ik daarmee een apparaat hebben, waarmee onmiddellijk gedachten kunnen worden overgebracht. Het was dat, naar ik meen, wat bedoeld werd. Als ik mij niet vergis stond het daarmee (met) het voor mij zichtbare en tastbare beeld van mij, deze spoel (het apparaat), in verband. Een beetje zandglasachtig oplopend, met schijnbaar een viertal lichtende banden, zo werd het beeld mij getoond; ik kan niet de gehele technische consequentie overzien van hetgeen mij daar getoond werd, dat zouden onze specialisten moeten doen, maar ik begrijp daaruit, dat men dit voertuig op enigerlei wijze in de buurt van de aarde wil brengen en dan zeer sterk en gericht een golf uit doen zenden, waarop deze gedachten kunnen worden geënt.

Reactie: Bij telepathie komt het voornamelijk aan op gelijkgestemdheid; wanneer je met iemand samenleeft, komt er een harmonie, waardoor...

Spreker: Ja, ja, ja... Dat is alleen bij zwakke invloeden. Wanneer u temidden van een massavergadering komt, dan ondergaat u die telepathische invloed onwillekeurig. Dan is er geen sprake van afstemming, maar eenvoudig van zwakte van uw eigen "Ik" t.o.v. de veel sterkere invloed rond u, zodat de gedachten automatisch doordringen. Ik vermoed, dat ook op dit principe hun straling gericht is, hun apparaat gebouwd is.

Opmerking: Massapsychose?

Antwoord: Zo zou u het kunnen noemen. Een kleine verschuiving van het denken van de massa, waardoor een verandering in handelen ontstaat. Zo heb ik het begrepen.

Vraag: Gastspreker sprak over de mogelijkheid door (of met) onze gedachten de uitwerking van mogelijk toekomstige rampen te verkleinen. Wilt u dit nader uitwerken?

Antwoord: Een gedachte heeft een zeer sterke invloed. Deze invloed is niet alleen beperkt tot het zuiver stoffelijk gebied, maar beroert vooral gebieden, die onmiddellijk met het stoffelijke verwant zijn. In deze astrale gebieden kunnen stromingen optreden, die ongeveer gelijk zijn, als ik die beelden mag geloven, die mij getoond zijn, die een soort stratosfeerwind gelijk komen. Ik moet erbij zeggen, dat ik stromingen wel opgemerkt heb, maar van mijn kant nooit heb gezien, dat zij een zodanig geweld hadden, als mij daar werd getoond. Deze krachten schijnen een voortdurende stuwung te betekenen, ook voor het zuiver materiële. Een spanning, die groter wordt, naarmate de intensiteit van die stroming groter wordt, zoals licht a.h.w. zijn gewicht verzwaaert, zijn druk op de dingen verzwaaert, naarmate het feller wordt. Lichtdruk is een zeer geringe kracht, maar deze kracht kan voldoende zijn om ergens doorslag te geven. Neem bv. (bij) de werking van chemicaliën, waardoor een foto zichtbaar wordt.

Ik denk, dat deze gastspreker bedoelde, wanneer uw eigen denken voortdurend positief gericht is met een ontkenning van alle kwaadwilligheid in de wereld, met een ontkenning van alle hopeloosheid en alle hulpeloosheid, met een aanvaarding van het totaal van wat je a.h.w. door het leven aangeboden krijgt, tenzij je zelf daadwerkelijk èn nu, in staat (bent) er iets aan te veranderen, dan bevordert je een soort van stroming in deze aangrenzende gebieden, die gunstig is en daardoor anderen tot de juiste wijze van handelen kan bewegen, terwijl bovendien zekere stoffelijke gebeurtenissen daardoor in richting enigszins worden gewijzigd.

Vraag: Is het niet gemakkelijker met iemand die overgegaan is een dergelijk contact te hebben? Of was het u juist om het contact met een levende te doen?

Antwoord: In dit geval was het voor ons wel belangrijk om te proberen iemand die levend is te bereiken. De overgeganen hebben een andere belangstelling, dat moet u ons niet kwalijk nemen. Wij interesseren ons helemaal niet voor de verhoging van bankdisconto's, deviezen e.d. en heel matigjes voor aardbevingen en dergelijke rampen. Alleen in zoverre zij voor onze gebieden en voor de bewustwording van de mensen iets kunnen betekenen, hebben zij ons wat te zeggen. Daarom moeten wij juist iemand proberen te bereiken, die vanuit een stoffelijk standpunt a.h.w. u benadert. Daardoor krijgen wij een andere nadruk op de punten en gelijktijdig mogelijkerwijze een juistere verklaring voor de eventuele acties en handelingen, die deze andere wezens bv. ten opzichte van de aarde zouden kunnen nemen. Wij hebben dit wel degelijk met een vooropgezette bedoeling gedaan. Ik wil erbij voegen, dat het verzoek om dit mogelijk te maken langs geestelijke weg door een van de overgeganen van een andere planeet werd gericht aan ons.

Opmerking: Tussen de persoon, die tot ons sprak en een Hogere Geest is weinig verschil. Het was een ingewijde, maar die kunnen geestelijk gaan, waar zij willen.

Antwoord: Inderdaad, maar hij leeft met de mensen, voor wie hij nog verantwoording voelt en dat is het verschil. De taak, die de ingewijde op aarde op zich neemt, betekent een verbinding met de aarde. Deze band blijft bestaan, zolang die ingewijde zich aansprakelijk voelt voor wezens op die aarde, of gebeurtenissen op die aarde. Daardoor wordt de stoffelijke norm scherper mede berekend en wordt er meer de nadruk op gelegd dan in andere gevallen.

Opmerking: Maar ik wil maar zeggen, dat u, als volkomen ontmensde, ontlichaamde, toch een zeer grote interesse hebt in de mensheid, getuige uw aanwezig zijn hier.

Antwoord: Ongetwijfeld, wij hebben onszelf immers ook een soort taak opgelegd. Als u niet weet welke, dan leest u de grondbeginselen en de beginselverklaring maar eens door, daar kunt u het in vinden, de band, die tussen ons allen bestaat. Wij zijn dus misschien geen grote ingewijden, maar toch wel degelijk geestelijke krachten, die toch ook een verantwoording voelen voor deze wereld en daardoor met deze wereld in contact zijn. Nu kunnen wij wel weergeven, wat op deze wereld gebeurt en juist, omdat uw wereld geestelijk niet zo ver is gevorderd als die andere wereld, maar een wereld, waar het gedachtenveld a.h.w. belangrijker kan worden dan het stoffelijke met het veel werken met geestelijke krachten; daar worden de stoffelijke tendenzen zo sterk op de achtergrond gedrukt, dat een overgegene zich met zuiver geestelijke belangen bezig gaat houden en dus het stoffelijke niet eens meer wil kennen. Dat is bij ons anders, omdat de wereld anders is.

Vraag: Kunt u iets nader ingaan op de denkwijze, die verkeerd is hier op aarde, waar de spreker het over had?

Antwoord: Een groot gedeelte van de menselijke denkwijzen die grijpen terug tot het dierlijke. Ik bedoel er niets kwaads mee. Ik wil helemaal niet zeggen, dat het hier een veestapel, of een vergadering van Artis is, maar onthoudt u nu dit goed: Heel veel van uw denken, angst, haat, vooral paniek e.d. zijn voor de mens vaak een terugval tot het dierlijke en daardoor ontmensend. Stelt u zich nu voor, dat u in een donkere kamer alleen bent met een krankzinnige, die u voortdurend wil doden. Dat vindt u heel erg griezelig en u maakt, dat u wegkomt. Stel je nu eens voor, dat je een geestelijke kracht hebt, die al die gedachten accepteert, niet alleen de daad, en die in zijn eigen beschaving en wereld gedachten als realiteit te (kan) zien. Kunt u zich dan voorstellen, dat deze denkwijzen afschrikwekkend kunnen zijn? Wij zijn er een beetje aan gewend, wij weten het wel. Stel je nu eens voor, dat je daar dus vanuit een heel ander geestelijk niveau, een heel ander bestaan komt, dat je leert gedachten aan te nemen als verklaring van daad, wat daar het geval is, maar hier niet, dan zult u zich voor kunnen stellen, dat dat een heel erg griezelig geval is. De denkgewoonten van de mensen, die fout zijn, zou je in het kort op kunnen sommen met in gedachten een hele hoop dingen (te) doen, waar je werkelijk nooit toe komt, maar die heel wat lelijker zijn, dan je ooit van jezelf toe zal willen geven, dat je (zo) zou kunnen handelen.

Mag ik er voor mijzelf nog een paar woorden aan toevoegen? U zult wel begrijpen, dat (wij) een dergelijke krachttoer, want het is een tour de force, niet voor niets uithalen. Zelfs wanneer het enigszins experimenteel is, dan moet u toch begrijpen, dat wij er een bedoeling mee hebben. Wij geloven, dat de tijd niet ver meer is, dat de mensheid definitief contact zal moeten maken, geestelijk en misschien ook stoffelijk, met andere levende wezens uit het heelal. Nu moet u niet denken, dat het morgen gebeurt. Het kan over 50, maar ook over 100 jaar zijn, maar langer niet. Wanneer dat komt, een ontwikkeling, die wij in de laatste dagen zo scherp hebben gezien, dan zult u met ons (eens) zijn, dat het erg belangrijk is, dat de wereld daarop wordt voorbereid. Wanneer u verder al hebt kunnen bevatten, uit wat wij nu gehoord hebben, dat er een zeker verschil is tussen normaal menselijk denken en het denken van soortgelijke wezens op een andere planeet, een denken, dat op heel andere waardering ligt. Dan zult u ook begrijpen, dat een voorbereiden van de mensheid op dit denken, noodzakelijk is.

Verder, dat het erg belangrijk is om te komen tot een wederkerige - niet alleen voor u, maar ook voor die anderen - aanpassing aan leef- en denkwijze, zodat voor allen een geestelijk gemiddelde kan worden gevonden, waardoor deze samenwerking in harmonie inderdaad mogelijk wordt en het niet uitloopt op paniek en ongelukken en onheil.

Daarom is het, dat wij er mee begonnen zijn. Wij hebben u al eerder gezegd, dat er veranderingen op komst zijn. Die veranderingen zijn op het ogenblik nog niet ontstellend en een wereldoorlog zien wij voorlopig nog niet. Daar geloven wij gewoon niet aan, daar willen wij niet eens aan denken.

Er zijn veranderingen, die niet tegen te houden zijn. De wereld is aan iets begonnen, wat zij niet meer af kan remmen. Juist, omdat het zo is, hebben wij getracht deze verbinding te leggen, de eerste keer als een soort proef, de volgende keer meer en meer als een soort poging om het denken van anderen voor u duidelijk te maken, zodat wij hopen, dat de wereld zich juist in een nieuwe periode van grote geestelijke bloei en ontwikkeling aan zal kunnen passen en werkelijk "broeder" zal kunnen zijn voor andere wezens uit andere werelden, zichzelf langzaam maar zeker geestelijk opwerkend tot het punt, waarop u even gemakkelijk met ons contact zult kunnen maken, als met wezens van andere werelden. Wanneer wij dat bereikt hebben, dan hebben wij ons doel een hele stap naar de verwerkelijking gebracht.

Het hele jaar, dat zo dadelijk gaat beginnen, is daar eigenlijk op gericht. Al onze cursussen, het systeem van scholing, wat wij hebben uitgedacht, het is allemaal daarop gericht: uw ontvangstmogelijkheid voor dergelijke invloeden te vergroten, uw begripsvermogen voor anderen te vergroten en zo u te maken tot daadwerkelijke krachten in deze wereld, kracht ten goede, die uiteindelijk niet alleen gelden voor één beperkte wereld, of één sfeer, maar voor alle werelden en sferen, die voor u kenbaar worden.

Nu hoop ik, dat u ons dit experiment niet kwalijk neemt. Dat u niet zegt: "Ach, uiteindelijk heeft het mij niets gebracht." Zegt u eerder: "Wij hebben een begin meegemaakt, dat mogelijkwijze, lang niet alleen hier, een zeer grootse uitwerking zal hebben en misschien sterk over enkele jaren een stempel zal drukken op de technische ontwikkeling van deze wereld." De betekenis is groter, dan u zich op het ogenblik realiseert. Dit kleine, onbelangrijke experiment is een symptoom van een werking, die zelfs wij op het ogenblik niet in zijn geheel kunnen overzien.

Nu vrienden, nu heb ik u dat allemaal gezegd en nu moet u maar even onderbreken. Dan kunt u desnoods nog even over een eigen onderwerpje voor dadelijk nadenken.

Alleen mag ik wel zeggen namens de spreker die komt, het onderwerp "Hoe kom ik in een gesloten woning?" wordt niet gegeven. Hij laat dat aan uw eigen vindingrijkheid over. U zult ook na de pauze er hopelijk genoeg mee nemen, dat er esoterie komt, dus de mogelijkheid van een eigen onderwerp van uzelf, een esoterische verhandeling en "Het Schone Woord".

DE EEUWIGE DRANG TOT EENWORDING EN HARMONIE IN HET ZONNESTELSEL EN DE SFEREN

Goedenavond vrienden,

Als eerste onderwerp na de pauze, bestaat er nog de gelegenheid voor u om een eigen onderwerp te stellen.

Voorstel: De eerste spreker vertelde, dat het contact uitgegaan is van een van de planeten van ons zonnestelsel om zich met de aardbewoners in verbinding te stellen. Is de impuls van dat contact uit ons Melkwegstelsel geboren?

Spreker: Het is natuurlijk duidelijk, dat altijd en overal Groot Geestelijke Krachten mede werkzaam zijn. Wanneer wij nu de grondgedachte nemen van het contact, dat u naar voren bracht, dat met de zegen Gods en onze bemiddeling gelegd kon worden tussen een levende bewoner van een andere planeet en uw eigen wereld, dan moeten wij zeggen: de grondgedachte is naastenliefde, Liefde, een poging tot onderling begrip. Als zodanig is het een gedachte, die moet liggen in de kern van het hele Al. Wij kunnen eenvoudigweg niet zeggen: dit komt alleen maar uit het melkwegstelsel, of alleen maar uit het zonnestelsel. Hier hebben wij te maken met een van de drijvende Krachten, die de gehele kosmos regeert: de eeuwige drang tot eenwording en harmonie, waarin de realisatie van het Goddelijke mogelijk wordt. Deze impuls, oud als zij is, ouder dan de mensheid, mag ongetwijfeld als eerste voor deze poging tot contact aansprakelijk worden gesteld.

Daarnaast kunnen wij ons natuurlijk afvragen: In welke sferen, in welk deel van het Al mogelijkwijze deze stem werd verstaan en op deze wijze tot uiting gebracht? Dan kunnen wij vaststellen, dat de behoefte tot onderling contact allereerst is uitgegaan van de stoffelijke bewoners van verschillende andere planeten. Het klinkt fantastisch, wanneer wij gaan spreken over Kosmische Liga en dergelijke. Zover is het dan ook nog niet gekomen, maar wel bestaat er een contact tussen de bewoners van verschillende planeten, ook buiten uw eigen zonnestelsel.

U te vertellen, hoe dit contact technisch wordt bewerkstelligd, vraagt te veel tijd. Mogelijkerwijze kunt u dat een volgende keer als onderwerp naar voren brengen. Het is voldoende vast te stellen, dat het contact er is en dat men daarbij ook tracht de lager ontwikkelde planeten, waaronder men van daaruit ook uw aarde rekent, mee op te nemen in hun harmonisch streven, waarbij sterren en planeten a.h.w. hun krachten harmonisch uitwisselen. Als gevolg, wordt deze gedachtegang tot een geestelijke stuwung, dus deze gedachtereeks, (levend) in velen van een ander ras, van een andere wereld, en werd toen geprojecteerd in de sferen.

In de sferen nu is een eenvoudig en gemakkelijk contact mogelijk, zij het, dat het niet altijd begeerd en verlangd wordt tussen alle bewoners, die een bepaald bewustzijnspeil hebben. Hier werd dus een benadering mogelijk van degenen, die deze andere planeet als woonplaats hebben gekend, tot ons, die déze wereld als woonplaats hebben gekend. En hier werd dan een contact gelegd, dat uiteindelijk leidde tot een werkzaam zijn van de Geestelijke Leiders op de andere planeet, zodanig, dat een stoffelijk individu voor dat contact geschikt werd gevonden en zich daartoe bereid verklaarde. Van daaruit was het een kwestie van samenwerking, waarbij wij, op onze wijze, hebben getracht ons deel hier bij te dragen, zover als het onze wereld betreft.

U ziet dus, dat (als) de werkingen dicht bij huis liggen, de drijvende kracht groter is. De drijvende kracht is n.l. het Godsprincipe zelf. God is het Alomvattende, Al bestaat in God, als Al in God bestaat, is Al deel van God. Als Al deel is van God en God aan Al bewustzijn geeft, verlangt Hij een Al-bewustzijn van het geheel. Bewustzijn van het geheel kan alleen door onderling begrip leiden tot een sterker begrip van de Goddelijke Totaliteit. Op het ogenblik, dat de Schepping tot uiting kwam, a.h.w. het Woord werd geboren, is deze Kracht dus, dit zoeken naar harmonie, in alle dingen gelegd.

Het lagere bewustzijn is niet in staat zich het zoeken naar harmonie te begrijpen en te verwerken als een geestelijk streven. De doorsnee mens heeft daarvoor dan ook andere benamingen. Hij noemt dit o.a. geluk, vrede, een meevallertje, kortom, al datgene, wat in hem een prettig gevoel "van deel hebben aan" scheidt. Dat dit op stoffelijk peil wordt gedacht, belet de doorsnee mens zich te realiseren, dat een deelgenootschap en een "een-zijn-met" nooit beperkt kan worden tot zuiver stoffelijke verhoudingen. Het wezen bestaande uit de drie-eenheid van Stof, Geest en Ziel, zoekt als zodanig harmonie met de drie werelden, waarin elk van deze elementen tot uitng komen. Een harmonie met één van deze punten kan slechts een tijdelijk ogenblik van vrede, of bevrediging geven, maar nooit de werkelijke vervulling van eigen wezen.

Het is juist deze vervulling van het eigen wezen in zijn totaliteit, die wij nastreven. Dit is ons door de Scheppende God ingelegd. En de Scheppende God zal dan ook altijd, zolang er een Schepping bestaat, in ons deze honger, dit verlangen blijven leggen, opdat wij eens harmonisch zijnde met heel Zijn Wezen, bewust deel zijn van Zijn Uiting, de Schepping, en zo in ons bewustzijn deel hebben aan Zijn Wezen, God.

Ik geloof, dat ik hiermede uw vraag voldoende heb beantwoord. Indien u meent, dat aanvulling noodzakelijk is, dan kunt u dat kenbaar maken. Uit het zwijgen maak ik op, dat het verdere gehoor het met u eens is.

Ik dank u voor uw aandacht, dan geef ik het woord over aan een volgende spreker. Goedenavond.

DE ESOTERIE VAN HET LEVEN

(HET PASTOORTJE)

Goedenavond vrienden,

Ja, wanneer ik met u moet spreken over esoterie, vraag ik mij af, wat weet je daar nu eigenlijk van? Zeker, er zijn Wetten, die voor ons onnoemelijk hoog zijn. Wetten, die ons regeren. Er is een weten, dat je diep in jezelf draagt, maar hoe moet ik u dat duidelijk maken? Ik geloof dan maar, dat ik probeer om een paar kleine, heel kleine voorbeeldjes uit mijn eigen leven aan te halen.

Ik leefde, in wat men hier noemt, in een boerengemeente. En als meneer pastoor daar; ja, u hebt gelijk, zorgt u maar, dat u met uw leven net zoveel gelijk hebt... Daar had ik dan nog wel eens de gelegenheid om met een paar van die boeren te praten. Zo kwam er een bij mij over het recht van een weggetje, een paadje, dat hij voor zijn vee gebruikte. Maar een ander gebruikte dat paadje om zijn vlas te roten te brengen (het blootstellen aan water: Red.).

Die twee boeren, grote, domme kerels dat het waren, hadden hooglopende ruzie. Nu kwam tot mij de veeboer en die zegt tegen mij: "Ja maar, eerwaarde, wanneer ik nou met mijn vee niet over dat pad kan, dan moet ik helemaal over de hoge weg omgaan, langs de rivier en dat is met(voor) mij en met mijn vee, dat is een hele tijd, en zo kan ik ze makkelijk van de ene wei in de andere brengen en ik kan ze op stal zetten."

Ik denk, dat de man gelijk had. Dus ik ben naar deze landbouwer gegaan en ik heb hem aangesproken en gezegd: "Vriend, dat pad is wel jouw grond, maar mag jij een andere mens nu zoveel moeite aandoen, terwijl je toch helemaal geen schade ervan hebt?" Toen zei mij die grote, dikke boer: "Meneer pastoor, weidt Mijne lammeren, weidt Mijne schapen, maar ik weid mijn koeien."

Toen heb ik wel even gelachen. Toen kwam ineens zo'n lichtje van binnen. Ik zei: "Grote kerel, het gaat mij niet om de koeien, het gaat mij om jou, schaapskop. Dat jij nu zoveel ruzie maakt, dat merkt je vrouw en dan wordt de boter niet zo goed en de kaas ook niet. Je eet slechter. En ik doe het om je zoon, want je zoon drinkt een extra glaasje bier, alleen maar om te laten zien, dat hij niet bang is. En waarom nu? En je meidje? Dat gaat heel voorzichtig een straatje om, maar het loopt toch wel met een boer van de koeien. Schaapskop, wat wil je nu? Wil jij je leven kapot maken?"

Toen zei hij tegen mij: "Ahwel, meneer pastoor, dat heb ik niet zo gedacht. Ik zal eens met de koeienboer gaan praten." Nu was ik in mijn hart een beetje bedeesd, want heel veel van mijn boeren waren net als Petrus. Zij sloegen eerst de oren eraf en dan kwamen zij naar mij als vertegenwoordiger van Jezus om ze weer te lappen.

Maar het is goed gegaan, want onze vlasboer is naar de koeienboer gegaan en zei: "Ahwel Sjaak, meneer pastoor hèt gezegd, ik ben een schaapskop en gij zijt er ook een." Hij zegt, laten wij over dat pad geen ruzie maken. Laten wij ons daarover niet meer bezig houden. Hei je nog een goed pintje?" "Ja" zegt de ander, "en een stukje hesp (Vlaams voor ham; Red.) ook nog, als het goed is." En zo was de vrede getekend.

Nu denkt u, het is een eenvoudig verhaal. Maar, vrienden, hoe vaak in uw eigen leven bent u niet precies zo'n schaapskop. Hoe vaak in uw leven beroept u zich liever op elke kracht, dan op het begrip, dat u in uzelf moet hebben voor uw medemens. Het is niet moeilijk om te zeggen: ik ben zo goed. Maar het is veel moeilijker om het zover te brengen, dat anderen zeggen: hij is goed... Dat laatste is de kunst.

Weet u, Jezus van Nazareth was toch wel een heel goed mens. Maar Hij heeft nooit Zelf gezegd, dat Hij goed was. Daar had Hij geen tijd voor. Hij was veel te druk bezig om alles, wat goedwillend in Hem was, aan zoveel mogelijk mensen te geven. Dat is, geloof ik, de kern van alle esoterie. Wat er aan goeds in je is, aan de wereld geven, niet over denken, maar geven. De mensen liefhebben, niet als afzonderlijke individuen. Dat heb ik ook zo vaak gehad. Er kwamen een jongen en een meisje bij mij, of ik ze maar van de kansel wou zeggen (afroepen; Red.). En als ik dan zei: "Waarom dan, jongen? Waarom, meisje?" Dan zeiden zij: "Ach, meneer pastoor, wij hebben elkaar zo lief." Dan hadden zij misschien wel gelijk, maar het was eigenlijk een beetje egoïsme. Die jongen was blij, dat het meisje hem zo een goede vent vond en het meisje was blij, dat hij haar zo mooi vond. Daarom hielden zij van elkaar. De kunst is juist van de wereld te houden, die je helemaal niet mooi of goed vindt. En die wereld toch te geven, wat je geven kunt. Je gedachten, je werk, je geloof, je gebed.

Alle mensen hebben altijd hun zorgen. Wanneer je ze uit de zorg helpt, dan krijg je heel vaak een veeg uit de pan. Er was (bij) ons een hereboer, een atheïst. Die goede man had op de beurs gespeeld. Hij had verloren. Omdat het een goed mens was, heb ik toch geprobeerd om hem te helpen. Toen kwam ik hem brengen wat hij nodig had om een hypotheek te voldoen en op zijn hoeve te blijven.

Hij zei toen tegen mij: "meneer pastoor, als je denkt, dat je mij met die centen naar de kerk krijgt, dan weet je het niet." Toen heb ik gezegd: "Mijn jongen, blijf jij maar rustig uit de kerk, als je dat wilt. Dat geld geef ik je niet om je naar een kerk te sturen, maar om je de moed te geven om te leven." Kijk, als u een mens helpt, dan denk hij ook wel, dat er wat achter zit. Dat je het ergens om doet. Dat hebben ze van mij ook gedacht Zij zeiden: "Die pastoor is een goeie. Die weet zieltjes te winnen." Zieltjes winnen niet, maar proberen om de mensen de moed te geven om te leven. Een vertrouwen om te leven, een kracht om te leven. Als je dat doet, och, dan kan de esoterie spreken over alle Wetten van God, die er ongetwijfeld zijn, maar dan denk ik maar aan de manier waarop Jezus het zei: "Wat gij aan de minsten dezer hebt gedaan, dat hebt gij Mij gedaan".

Wat u doet op de wereld, of men u nu "dank je" zegt, of niet, dat doet u niet voor die wereld, of voor één mens, dat doe je voor God. En God is het Licht in je hart, is de Glans van je ziel, het Weten van je geest. Als je die God steeds weer iets geeft, dan voedt je het Heilige Vuur in jezelf. Het Heilige Vuur in jezelf, dat op de duur je bevrijden kan van elke band.

Ik heb collegae in Lichte Sferen, die zeggen: "Maar over pastoor-zijn praat ik niet. Dan zijn zij meteen tegen mij ingenomen." Waarom zou ik het niet zeggen? Of je nu pastoor bent geweest, of dokwerker, maakt het wat uit? Of ik priester ben, of een zwerver? Het gaat toch alleen maar, om wat je van binnen draagt?

Dat is de esoterie van het leven. Wat draag je van binnen, mens? In je woont God, in je woont het Levende Licht. Heb je dat Licht verduisterd, of voed je het door steeds in de wereld alle liefde en kracht, die je hebt te geven terwille van die God? Wat geeft het, wat je bent, of wat je bent geweest? Er is maar één ding, wat telt: de harmonie, de samenklank als bij kerkkoren op Kerstnacht, die uit al de veelheid van je leven komt en één wordt met het Licht van de Schepper. Dat is ware esoterie.

Geen stellingen over wat je wel en niet mag eten, wel en niet mag doen. Dienstig als zij zijn, zijn zij de middelen, maar niet de weg.

De weg is een verantwoording dragen, in jezelf, tegenover de God, die in je leeft, tegenover de wereld, die rond je is, is 't leven dragen met een blij gemoed, omdat het een geschenk is, als je de wereld wat mag geven. Ik weet het wel, ik ben geen esotericus. Ik ben zelfs geen wijsgeer, alleen maar een hele domme pastoor. Ik heb geprobeerd te leven, zoals ik u zeg te leven. Ik heb gevonden, wat ik u zeg, dat u zult vinden: steeds groter vreugde en Licht in jezelf, steeds groter begrip voor de wereld en daardoor een rijkdom, waaruit u kunt geven aan anderen en aan al, wat leeft. Dat is voor mij het enige, vrienden. Nu zal ik maar niet dogmatisch, al doe ik het wel eens graag, en met een zegen sluiten.

Maar alle Licht, dat ik ken, dat zou ik willen geven om uw duister te verdrijven. Want ik ben een deel van uw ziel, zoals u een deel van de mijne bent in de Vader, de Allerhoogste.

Daarom, vrienden, een heel erge, goede avond, heel erg goed en prettig leven, heel veel Licht en vreugde. Want in al, wat u hebt en wint, mag ik delen. Zoals ik probeer u te laten delen in al, wat ik bezit. Goedenavond.

HET SCHONE WOORD

Goedenavond vrienden,

Deze bijeenkomst gaan wij besluiten met "Het Schone Woord". Er komen een paar weken, dat wij niet in staat zijn door middel van het medium tot u te spreken. Maar zoals wij in het woord trachten onze eenheid met u te bevestigen, zo zullen wij dat metterdaad doen, wanneer u streeft naar verdraagzaamheid, wanneer u zoekt naar bewustwording, ook al moet door omstandigheden onze meer hoorbare stem, in deze kring althans, zwijgen.

DE STER, DIE VIEL

Een steen, geworpen in de vijver, doet het water rimpelen,
maar de bodem wordt erdoor beroerd.

Een ster viel van het hemelrijk,
beroerde zacht het watervlak,
waarin met duizend lichten plots
de ster gebroken was.

En ieder, die het zag, sprak:

"Wat is dit wonderschoon.

Nu heeft in 't water hier
alleen het sterrelicht zijn woon."

Maar de ster zonk door het water heen,
als was ze 't zwerven zat
en word in modder ingebed,

in aarde zacht gevat.

Een ster valt uit de hemel neer,
een ziel keert tot de stof
en ieder, die hoort d'eerste kreet,
spreekt nieuwer leven lof.

"Ziet, een mens geboren hier vandaag!
Hoe wonder het bestaan!"
Maar in ons welt reeds alweer de vraag
Hoe zal dit leven gaan?

De ziele in de stof gegaan,
dringt verder daar in door
en vindt in aarde, wereld-zijn
voor het eigen "Ik" gehoor.

Gebed in al, wat mensheid is,
al, wat aarde is geweest,
omvat zij 'n nieuw bestaan en weet:
"Ik kan hier onbevreesd ingaan
in des levens sfeer.
Want zo ik ook vergeet,
mijn Licht wordt niet gedoofd.
Het is schijn slechts, dat het watervlak
van het Licht mij berooft,
dat leven neemt mij het bestaan."

Een ster viel van de hemel neer,
gedachte werd geboren
en stem, overtuigd en groots,
bracht het denken toen naar voren.

Een ieder vond het zo brillant, charmant en ideaal,
een ieder vond het uitgekozen, uitgelezen taal.
Maar de boodschap,
die geboren was,
verzonk tot in een boek,
dat weggeworpen werd
en lag vele jaren in een hoek.
Toen kwam een mens en las het boek.
De gedachte was herboren.
Niet sterk als woord alleen,
zoals het was tevoren.
Maar als een Licht,
dat stille welt
in mens van grote nood,
als Licht, dat uitreikt
over grens van leven en van dood.

Een sterre viel,
een mens ontvlood
het somber, aards bestaan.
Spelend scheen zijn geest
in Lichte sferen op te gaan.
Maar verder ging de kern van het zijn.
Een ster, die uit het leven viel,
viel uit het leven zelf terneer.
En vond in 't leven van het Al
het werkelijk leven weer

Al, wat uiterlijk beroert
en wonderdadig schijnt,
het is een begoocheling, een waan,
die spoedig weer verdwijnt.

Maar wat geboren werd
in God en ziel van het Licht,
dat is de kern,
die op de duur
de bodem wel beroert.
De kern van het zijn,
de bodem van het heel 't bestaan:
God, Die al het leven
tot het leven voert
en terugroept in Zijn Naam.

Daarom gaat een levensster
en schiet ter aarde neer, of schiet ze weg
in ander zijn, in and're lichte sfeer.

Vraag niet:

"Wat zegt mij toch dit al,
dit uiterlijk vertoon?"

Zeg niet:

"Het leven wordt ons een dood,
een verschrikkelijke hoon
aan mensen aangedaan."

Zeg: "Tot de bodem van het Al,
gaat ook de kern van ons bestaan.
Hoe danken wij, Die alles schiep,
dat dit eens wezen zal."

Vrienden, wij zijn niet veel meer in het leven, dan een steen die de bodem beroert. De verschijnselen rond ons vervlakken en gaan teloor, maar ons wezen blijft. Wat wij werkelijk zijn, staat gegrift in de Kern van het Bestaan, in God Zelf.

Wat wij werkelijk denken, wat wij werkelijk doen, is onveranderlijk vastgelegd. Maar wat wij zijn en hoe wij zijn, hoe wij denken, leven, of streven, wij keren terug tot de bodem, tot de Kern van het bestaan, waarin de Goddelijke Wil ons reeds heeft gezien, toen zij tussen ons, terwille van de golving van de Schepping, het verschijnsel het water van de levende kracht heeft geworpen. Laten wij daarom in alle verschijnselen dankbaar zijn, dat er een einddoel is, grootser dan wat wij ons thans ook voor kunnen stellen.

Hiermede besluiten wij deze bijeenkomst. Ik dank u ook namens de andere sprekers voor uw welwillende aandacht, voor uw geestelijk meedenken en ik wens u toe: Licht en Kracht op uw pad, een aangename huisgang, een prettige avond ook nog, maar vooral een gezegende nachtrust, waaruit de geest een ogenblik mag oprijzen totdat, wat zij, bevrijd van de stof, zo dadelijk weer mag zijn. Goedenavond vrienden.